2-24057661-12-2-29052024
Dosarul nr. 2-7220/24

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

09 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria

Grefieri Popa Veronica, Andoni Tatiana

Examinând în ședință publică, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pușcaș Galina către Pușcaș Nicolae, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului și încasarea pensiilor de întreținere și acțiunea reconvențională depusă de Pușcaș Nicolae către Pușcaș Galina cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, intervenienți accesorii Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău și Direcțiile pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru și sect. Botanica,

CONSTATĂ:

La 28 mai 2024, Pușcaș Galina a depus o cerere de chemare în judecată către Pușcaș Nicolae cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea cererii a indicat că la***** reclamanta s-a căsătorit cu pârâtul eveniment înregistrat și trecut de Oficiu Stare 1. Deși doar câteva dispoziții ale Convenției și ale protocoalelor sale fac referire în mod explicit la „copii” sau la „minori”, în practică, aproape toate articolele Convenției sunt relevante pentru drepturile copilului. Convenția nu precizează ce persoane pot fi considerate copii, dar, în jurisprudența sa, Curtea pare să fi acceptat definiția de la articolul 1 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (Civilă Botanica în registrul actelor de stare civilă la nr. ***** din căsătorie au un copil minor**********.

Menționează că viața în comun cu pârâtul a eșuat, deseori nu găseau soluții comune și se certau, astfel în relația lor s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînțelegere, incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create a ajuns la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei. Or, pârâtul mare parte din timp se afla prin deplasări, iar când revenea era agresiv față de ea și față de copii, fapt care nu poate fi tolerat în continuare.

Consideră că păstrarea familiei în continuare este imposibilă și lipsită de sens, deoarece relația poartă un caracter formal.

Subliniază că copilul de la naștere este crescut, supravegheat și îngrijit în mare măsură de către reclamantă și ca urmare este mai mult atașată de ea decât de tata, este fetiță și are o vârstă fragedă, consideră că este oportun ca instanța să-i încredințeze exercitarea răspunderii părintești și stabilească domiciliul copilului cu ea. Reclamanta mai are încă doi copii de la prima căsătorie, care locuiesc cu ea și consideră că separarea fraților ar fi una traumatică pentru copii și va influența asupra sănătății și dezvoltării lor.

Relevă că la stabilirea domiciliului copilului minor urmează să se țină cont și de interesul și grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după separare, in fapt și alte asemenea împrejurări legate de interesul copilului, dispune de spațiu de locuit care îi aparține cu drept de

proprietate și condiții adecvate pentru dezvoltarea eficientă și armonioasă a copiilor, în comparație cu pârâtul care nu dispune de locuință privată și că pârâtul este militar și în legătură cu atribuțiile sale profesionale, deseori pleacă în deplasări de serviciu.

Indică că anterior au convenit cu pârâtul că va achita o parte din cheltuielile lunare pentru întreținerea și educația copilului, deja o perioadă îndelungată de timp pârâtul nu acordă sprijin material, fapt care pune în dificultate acoperirea tuturor cheltuielilor legate de îngrijirea și educația copilului.

Mai menționează că potrivit art. 75 alin. (1) Pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii.

Luând în considerație prețurile majorate la alimente, serviciile comunale, precum și alte cheltuieli legate de îngrijirea copilului, sânt practic în imposibilitate să acord copilului o întreținere corespunzătoare de una singură.

Având în vedere faptul, că deseori pârâtul în mod categoric refuză să acorde un ajutor material pentru întreținerea copilului, a considerat necesar și echitabil încasarea pensiei de întreținere pentru fiica minoră în mărime de 1/4 din salariu și din alte venituri obținute.

Subliniază că se află în concediu pentru îngrijirea copilului și nu deține alte venituri decât indemnizația pentru creșterea copilului și un mic ajutor material din partea părinților. Astfel, luând în considerare că este în imposibilitate de a se angaja la un loc de muncă stabil cu un grafic deplin pentru a-și asigura ei și copiilor un trai decent, consideră că pârâtul poate fi obligat la achitarea pensiei de întreținere în conformitate cu art. 83 lit b) din Codul Familiei, ținând cont că coșului minim de consum (minimul de existență) pentru o persoană din mediul urban pentru 2023 semestru II constituie 3062 de lei, iar salariul de care beneficiam la ultimul loc de muncă constituia 7000 lei.

Reclamanta Pușcaș Galina a solicitat:

- desfacerea căsătoriei între reclamanta Pușcaș Galina și pârâtul Pușcaș Nicolae, încheiată la ***** și înregistrată de Serviciu Stare Civilă Botanica în registrul actelor de stare civilă la nr.*****;
- stabilirea domiciliului copilului minor comun la domiciliu cu mama Pușcaș Galina;
- încasarea din contul pârâtului Pușcaș Nicolae în beneficiul reclamantei pensia de întreținere pentru copil minor comun în mărime de 1/4 din salariu și din alte venituri obținute până la atingerea majoratului copilului;
- încasarea din contul pârâtului Pușcaș Nicolae în beneficiul reclamantei Pușcaș Galina a pensiei de întreținere lunară în mărime de 4000 lei cu achitarea până la data de 28.02.2026.

Prin încheierea din 03 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost acceptă spre examinare, în procedură generală contencioasă, cererea de chemare în judecată depusă de Pușcaș Galina către Pușcaș Nicolae, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul Bulachii Adrian care acționează în numele pârâtului Pușcaș Nicolae în baza mandatului nr. ***** din 13 iunie 2024 a depus referință și înaintat acțiune reconvențională, prin care a solicitat la stabilirea domiciliului copilului minor cu Pușcaș Nicolae.

Prin încheierea protocolară din 27 iunie 2024 s-a dispus examinarea cererii reconvenționale concomitent cu cererea inițială (f.d. 47).

În susținerea acțiunii reconvenționale avocatul Bulachii Adrian care acționează în numele pârâtului (reclamant) Pușcaș Nicolae a menționat ***că cu cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Pușcaș Galin este de acord parțial și susține cererea în partea ce ține de desfacerea căsătoriei***. Iar, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor comun cu mama acesteia Pușcaș Galina și încasarea pensiei alimentare de la Pușcaș Nicolae în beneficiul lui Pușcaș Galina nu este de acord.

Relevă că în cererea de chemare în judecată Pușcaș Galina a indicat că la moment are stabilit domiciliul pe adresa mun. Chișinău, str. ***** ***** și la fel, aceasta a indicat că are în proprietate un bun imobil cu suprafață de 27.1 m.p, care este deținut în coproprietate cu fostul soț ***** Însă cu privire la bunul imobil situat pe adresa mun. Chișinău str. *****3/*****, pârâta nu deține nici un drept de proprietate.

Arată că conform contractului de locațiune nr. ***** bunul imobil indicat a fost transmis în locațiune lui Pușcaș Nicolae de către Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării pe un termen de 3 ani.

Specifică că Pușcaș Galina după desfacerea căsătoriei intenționează să locuiască împreună cu trei copii într-un apartament cu o suprafață de 27.1 m.p, asupra cărui deține dreptul de proprietate și fostul soț, astfel, este inadmisibil ca 3 copiii împreună cu doi adulți să locuiască într-o încăpere atât de mică, la fel nu este cunoscut faptul dacă fostul soț este căsătorit și mai are copii la întreține și dacă toți vor locui în acest apartament.

Mai menționează că condițiile de trai care sunt oferite la moment fiicei minore a părților în apartamentul pe care-1 deține pârâtul (reclamant) în locațiune sunt foarte bune astfel oferind copilului condiții decente de trai.

Pușcas Nicolae consideră că dispune de toate posibilitățile pentru a asigura condiții de trai decente copilului având în vedere că acesta dispune de un bun imobil cu condiții de trai moderne, și are venituri care cu ușurință face față cheltuielilor lunare de întreținere a copilului său, trai, alimentație, haine și de a achita grădinița și alte activități necesare a acestuia.

Susține că la stabilirea domiciliului copilului minor urmează a fi luate în calcul următoarele aspecte: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală si morală; atașamentul părinților față de minor, precum si a minorului fată de părinți; grija manifestată de părinți de copil în timpul convietuirii si după despărțire.

Mai susține că copilul minor a cărui domiciliu se solicită a fi determinat, are o vârstă la care tatăl este în stare de a face față și a asigura toată grija necesară.

Astfel, reclamantul pe acțiunea reconvențională Pușcaș Nicolae a solicitat:

- a stabili domiciliul copilului minor comun până la atingerea vârstei de 18 ani, cu tata Pușcaș Nicolae.

În ședință de judecată

Reclamanta/pârâta Pușcaș Galina și reprezentanta ei avocata Marian Silvia, care acționează în baza mandatului nr.2148028 din 23 septembrie 2024, a susținut cererea de chemare în judecată solicitând admiterea acesteia, totodată au solicitat respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind neîntemeiată și a explicat următoarele. Are 3 copii minori la întreținere: fiica de 12 ani pentru întreținerea cărei reclamanta l-a acționat pe tatăl acesteia în judecată, un fiu de 7 ani pentru care primește 1500 lei cu titlu de pensia de întreținere și fiica comună cu pîrîtul de 2 ani. Actualmente locuiește în apartamentul cu 1 cameră propriu, plus închiriază 1 cameră de la vecină. Declară că pîrîtul nu achită nimic și scoate bani de pe cardul social pe care se transferă îndemnizațiile pentru fiica comună și care se află la pîrît fizic, aplicația dint telefon tot fiind în gestiunea lui. Îndemnizația fiind de 4100 lei pînă la 3 ani a copilului. A explicat că este de acord cu încasarea

în folosul său a pensiei pentru întreținerea personală în mărimea corespunzătoarea cu coșul de consum conform informațiilor oficiale statistice.

Pârâtul/reclamantul Pușcaș Nicolae și avocatul său Bulachii Adrian au solicitat admiterea parțială a cererii inițiale și admiterea integrală a acțiunii reconvenționale, explicînd că pîrîtul este de acord cu divorțul, însă nu este de acord cu stabilirea domicilului copilului cu mama, solicitînd cs acest domiciliu să fie stabilit cu tata care o va chema pe mama sa (adică bunica copilului) de 61 ani de la țară pentru a-l ajuta. A mai explict că lucrează la Ministerul Apărării, Poliția Militară cu salariu de 13500 lei lunar.

Intervenientul accesoriu DPDC Centru mun. Chișinău în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind opinia participantului la proces, cercetând și analizând materialele dosarului, instanța de judecată conchide admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Pușcaș Galina, și r3espingerea integrală a acțiunii reconvenționale din următoarele considerente.

Art.48 alin.(2) din Constituția, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Conform art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relaţiile familiale sunt bazate pe următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 37 alin. (1) din Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 36 alin.(2), sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

În şedinţa de judecată s-a stabilit că, la********** fost încheiată căsătoria între Pușcaș Nicolae și Pușcaș Galina, înregistrat și trecut de Oficiu Stare Civilă Botanica în registrul actelor de stare civilă la nr. ***** fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie ***** eliberat la***** (f. d. 8).

Potrivit certificatului de naştere eliberat, la *****de Serviciul Stare Civilă, la părinţii Pușcaș Nicolae și Pușcaș Galina, la *****, s-a născut copilul**********

La fel, în şedinţa de judecată s-a constatat că, Pușcaș Nicolae și Pușcaș Galina, nu locuiesc împreună, nu mai formează o familie și nu duc un trai comun, iar reclamanta Pușcaș Galina în condițiile date nu dorește păstrarea familiei.

Potrivit art. 37 alin. (3) din Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Având în vedere faptul că, reclamanta și pârâtul nu doresc menţinerea şi păstrarea familiei, insistă asupra desfacerii căsătoriei, instanţa de judecată conchide că, convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare este imposibilă şi căsătoria urmează a fi desfăcută.

Or, în situaţia în care reclamanta insistă la desfacerea căsătoriei, iar pârâtul în ședința de judecată a recunoscut acțiunea, instanţa nu are pârghii legale pentru a impune partea la păstrarea relaţiilor conjugale în lipsa consimțământului exteriorizat.

În temeiul art. 38 alin. (1) din Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

Potrivit alin. (2) lit. d) al normei citate, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin. (1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

În continuare, instanța de judecată reține că prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor comun cu mama Pușcaș Galina, prin urmare, tata copilului Pușcaș Nicolae, prin acțiunea reconvențională, a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu tata copilului.

Articolul 16 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15.12.1994 statuează că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

În același context, art. 51, 52 din Codul familiei stipulează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude. Familia este o instituție protejată de art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

În același timp, art. 19 din Convenția pentru protecția copilului prevede că, statele părți vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, ... cazul în care părinții trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

Examinând superioritatea unuia dintre drepturi, urmează să se țină cont de art. 18 din Convenția pentru protecția copilului, conform căruia, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Prin urmare, la încredințarea copiilor minori, *condiția esențială de care instanțele judecătorești au îndatorirea să se pronunțe*, **constă în interesul superior al copilului**, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu. Aceste criterii, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele asemenea. Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității, ceea ce înseamnă că nu poate reține caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.

Tot în acest context, art. 63 din Codul familiei prevede că, în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ținându-se cont de interesele şi părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani).

În acelaşi rând, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Verificând circumstanțele cauzei, prin prisma celor arătate, instanța de judecată atestă că conform conținutului avizului -concluzie prezentate de Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Botanica nr. ***** (f.d. 125-126) Direcția consideră că mama Pușcaș Galina, dispune de condițiile necesare pentru creșterea, educația, întreținerea și instruirea copilului său comun cu pîrîtul.

La fel, verificând circumstanțele cauzei, prin prisma celor arătate, instanța de judecată atestă că conform conținutului ***Avizului*** *– prezentat conform art. 63 Codul Familiei de Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Centru nr. 185/24 din 06.11.2024, (f.d. 98) Direcția consideră că tata Pușcaș Nicolae, dispune de condițiile satisfăcătoare de trai pentru creșterea și educarea copilului*.

Având în vedere faptul că fiica comună a părților, este la o vârstă fragedă a.n.********** la vârsta când are nevoie de prezența mamei, pentru a evita lipsa unei relații calde și apropiate mamă-copil, care este de natură să afecteze starea psiho-emoțională a copilului, cât și viitorul adult al copilului, instanța de judecată conchide de a determina domiciliul copilului minor cu mama acesteia Pușcaș Galina. Ori, argumentele tatălui copilului, precum că este inadmisibil ca 3 copii să locuiască cu 2 adulți într-o încăpere mică iar posibilitatea acesteia de a crea condițiile adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului este redusă, nu și-au găsit confirmare în instanța de judecată.

Totodată, pîrîtul/reclamant reconvențional nu a convins instanța despre temeinicia argumentelor sale în vederea stabilirii domiciliului fiicei minore cu tatăl, care este angajat în serviciul din cadrul Ministerul Apărării, Poliția Militară, care este unul cu grad sporit de complexitate și risc de existența unui grafic încărca și neregulat de serviciu, iar argumentele pîrîtului precum că cu copilul va sta bunic de 61 de ani nu pot convinge instanța că în prezenta speță pentru interesul superior al copilului este stabilirea domiciliului său cu tatăl.

Prin urmare, instanța constată că în speță lipsesc oricare criterii obiectivi din care să rezulte impedimente în vederea încredințării copilului spre creștere și educare mamei sale și, pe cale de consecință, va respinge ca neîntemeiată pretenția din acțiunea reconvențională cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor comun cu tatăl acesteia.

Astfel, reieșind din aspectele menționate, ţinând cont de interesul superior al copilului, domiciliul copilului minor comun al părților în cauză, urmează să fie stabilit cu mama Pușcaș Galina, însă tatăl copilului Pușcaș Nicolae nu pierde dreptul de a se vedea cu copilul şi de a participa în procesul de creştere şi educaţie al copilului.

În corespundere cu art. 3 alin. (1) din Convenţia cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Convenție, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, instanța reține că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Însă, conform art.16 din Legea nr.338-XIII din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului statuează că, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

De asemenea, art.17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994 indică că, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii 5 personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform art. 58 alin. (1) și (2) din Codul familiei, *părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat*. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Conform art. 74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.

Art. 75 alin. (1) din Codul familiei, stabileşte că, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Conform art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform informației statistice a Biroului Național de Statistică, minimul de existență în semestrul I, anul 2024, în orașele mari, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani este de 3532,9 lei.

Instanța de judecată notează că, minimul de existență, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani, în sumă 3532,9 lei, stabilit de Biroul Național de Statistică, reprezintă minimul de existență și nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă.

De alt fel, *minimul de existență reprezintă volumul minimal* de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerii viabilității omului, iar informația Biroului Național de Statistică în acest sens, este doar cu titlu de informare, și nu obligatorie. Un copil are nevoie şi are şi dreptul să beneficieze de o creştere

în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, iar condiţiile se asigură de către părinţi.

Pe de altă parte stabilirea pensiei pentru întreţinerea copilului minor, reieşind din minimul de existenţă, vine în contradicţie cu Convenţia cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, potrivit căreia, răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Corespunzător, instanța de judecată a constatat că, între părțile la proces, nu există un acord referitor la întreținerea copilului minor, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată.

Instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul interesului superior al copilului, ţinând cont de faptul că, răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând parinţilor, aceştia având obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi indeplini obligaţiile faţă de copil, ţinând cont de faptul că, părinţii au îndatorirea de a creşte copilul în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, judecând în echitate, conchide de a încasa de la Pușcaș Nicolae în folosul Galinei Pușcaș pensia de întreținere pentru copilul minor comun al părților în mărime de ¼ (o pătrime) din salariul și/sau alte venituri lunar începând cu ***** și până la atingerea majoratului.

În context, instanța de judecată punctează că, obligația de întreținere este una din cele mai importante obligații care alcătuiesc, în totalitatea lor, autoritatea părintească, ea având ca finalitate asigurarea mijloacelor necesare traiului, educării, învățăturii și pregătirii profesionale a copilului.

În conformitate cu prevederile art. 256 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, urmează a fi executată imediat hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata pensiei de întreţinere

În temeiul, art. 82 din Codul familiei, (1) Soţii îşi datorează întreţinerea materială reciprocă.

(2) În cazul refuzului de a acorda întreţinere şi dacă între soţi nu există un contract privind plata pensiei de întreţinere, dreptul de a porni o acţiune în instanţa judecătorească privind încasarea acesteia de la celălalt soţ îl au:

c) soţul care îngrijeşte copilul comun timp de 3 ani după naşterea acestuia;

(3) Pensia de întreţinere se plăteşte persoanelor enumerate la alin.(2) numai în cazul când acestea nu au un venit propriu suficient, iar soţul care datorează întreţinere are posibilitatea de a o plăti.

Conform art. 83 din Codul familiei, dreptul de a pretinde întreţinere de la fostul soţ pe cale judecătorească îl are:

b) fostul soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după naşterea acestuia.

În acord cu prevederile art. 84 din Codul familiei, cuantumul pensiei de întreţinere încasate de la un soţ (fost soţ) în favoarea celuilalt soţ se stabileşte de către instanţa judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar. La stabilirea sumei pensiei de întreţinere, se ţine cont de situaţia materială şi familială a soţilor (foştilor soţi), de alte circumstanţe importante.

În ședința de judecată s-a stabilit cert că, Pușcaș Galina nu este angajată la serviciu și, pe lîngă încă 2 copii minori din alte relații, are grijă de fiica minoră comună cu Pușcaș Nicolae, născută în anu***** iar prin cerere a solicitat încasarea de la Pușcaș Nicolae pensia de întreținere în mărime de 4000 lei, ulterior în ședința de judecată solicitînd ca la stabilirea

cuantumului acestei întreținеri să fie luat în considerație datele statistice cu referire la coșul de consum a populației.

Așa fiind, se atestă că reclamanta Pușcaș Galina a solicitat încasarea pensiei pentru întreținerea sa lunară ca fosta soție în temeiul art. 83 din Codul Familiei, în mărime conform datelor statistice, menționând că dânsa nu are un venit suficient și necesită sprijin material, deoarece este ocupată cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia, or, fiica minoră comună al părților nu a atins vârsta de 3 ani, iar soțul nu-i acordă niciun sprijin material, dânsa mai având încă doi copii minori la întreținere, neavînd posibilitatea de a se încadra în cîmpul muncii din cauza vîrstei fragede a fiicei mai mici.

Analizând cerințele reclamantei prin prisma prevederilor legale, instanța va admite parțial această cerință și va încasa de la Pușcaș Nicolae, în beneficiul Galinei Pușcaș pensia de întreținerea fostului soț în sumă de 3000 (trei mii) lei lunar, luînd în considerație datele statistice disponibile pe pagina web al Biroului Național de Statistică, conform căror minimum de existență pentru anul 2024 este de 3000 lei, această suma urmînd a fi încasată lunar din 28 mai 2024 și pînă la atingerea vîrstei de 3 ani de către copilul minor în speță.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Subsidiar, cu referire la probele foto, audio și video, prezentate de ambele părți și examinate în cadrul ședințelor de judecată, instanța remarcă că aceste probe demonstrează că între părțile există neînțelegeri, fapt ce confirmă lipsa dorinței lor de a păstra familia, însă aceste probe nicidecum nu pot duce la soluția de a despărți copilul de doar 2 ani de mama sa și fratele șui sora sa, fapt ce cu siguranța nu va duce la respectarea acelui interes superior al copilului, consfințit atît în legislația națională și cea internațională, în special Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, la fel și în jurisprudența CtEDO care evidențiază importanța unei analize atente și individualizate a fiecărui caz, în special atunci cînd schimbarea domiciliul poate avea un impact semnificativ asupra bunăstării copilului (a se vedea cauzele X c. Letoniei (hotărîrea din 26.11.2013) și cauza Ignaccolo-Zeneide vs Romînia).

În conformitate cu art. art. 37, 63, 74-75, 83-84 Codul Familiei, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Pușcaș Galina către Pușcaș Nicolae, intervenienți accesorii Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău și Direcțiile pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru și sect. Botanica, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului și încasarea pensiilor de întreținere.

Se desface căsătoria încheiată între Pușcaș Nicolae și Pușcaș (*****Galina la data de*****, înregistrată la Serviciul stare civilă Botanica, mun. Chișinău, sub nr. *****.

Taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț se încasează proporțional de la ambii Pușcaș Galina și Pușcaș Nicolae.

Se stabilește domiciliul copilului minor***** cu mama Pușcaș Galina.

Se încasează de la Pușcaș Nicolae IDNP ***** în folosul Galinei Pușcaș IDNP ***** pensia de întreținere pentru copilul minor***** a.n.***** în mărime de ¼ (o pătrime) din salariul și/sau alte venituri lunar începând cu ***** și până la atingerea majoratului.

Se încasează de la Pușcaș Nicolae IDNP ***** în folosul Galinei Pușcaș IDNP ***** pensia de întreținere în sumă de 3000 (trei mii) lei lunar, urmînd a fi încasată din ***** și pînă la atingerea vîrstei de 3 ani de către copilul minor***** a.n.*****.

În rest pretențiile reclamantei Pușcaș Galina se resping ca neîntemeiate.

Se respinge din lipsa de temei acțiunea reconvențională depusă de Pușcaș Nicolae către Pușcaș Galina cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Agenția Servicii Publice.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**